Pak gesjoemel met spookfactuur aan

Louche organisaties maken misbruik van openbaar Merkenregister en sturen gepeperde fakerekeningen

Bas Kist

De overheid moet de aanpak van spookfacturen en acquisitiefraude niet aan de markt overlaten. De enige manier om deze kwalijke praktijken de nek om te draaien, is ze expliciet strafbaar stellen. Wat dat betreft kunnen we een voorbeeld nemen aan de Belgen.

Het probleem van spookfacturen en acquisitiefraude begint voor het Nederlandse bedrijfsleven langzamerhand de spuigaten uit te lopen. Een groep bedrijven die extreme hinder ondervindt van spookfacturen, zijn de merkhouders. Louche organisaties maken al jaren misbruik van het feit dat het Merkenregister openbaar is. Meteen na publicatie van een nieuw merk sturen zij de deposant een officieel ogende factuur van rond € 1500 voor opname in een niet-bestaand register. Wie betaalt is zijn geld kwijt.

Hoewel er geen cijfers bekend zijn van de aantallen betalingen, laat een vergelijkbare zaak uit de VS zien dat de schade enorm kan zijn. Op 10 november 2010 deed een rechtbank in Florida uitspraak in een zaak voor een vergrijp zoals hierboven beschreven. De bedrieger bleek in minder dan één jaar tijd via 1411 facturen een bedrag van ruim $ 2,5 mln geïncasseerd te hebben.

In het verleden zijn — in Nederland — met succes verschillende civiele procedures aangespannen tegen individuele 'merkregistratiefraudeurs' en werden de spookfacturen verboden. Echter, toch heeft dit het probleem niet opgelost. Na een paar maanden dook dezelfde fraudeur onder een andere naam weer op om zijn kwalijke praktijken voort te zetten. En ondertussen breidde het aantal 'aanbieders' in deze 'branche' zich alleen maar verder uit.

De Maltese Europarlementariër Simon Busuttil tijdens de presentatie in 2008 van het onderzoeksrapport naar fraude bij European City Guide. Foto: Epp Group

Tegen deze achtergrond zal de begin augustus door MKB-Nederland aangekondigde civiele procedure tegen een drietal telefonische acquisitiefraudeurs — hoe nuttig en prijzenswaardig ook — het probleem in zijn algemeenheid vrees ik niet oplossen.

Helaas werkt ons strafrecht onvoldoende tegen dit soort spookfacturen. Zo mislukte in 2007 een poging van het Openbaar Ministerie om een van de bedriegers strafrechtelijk aan te pakken jammerlijk. Volgens het Hof Amsterdam was er geen sprake van bedrog in strafrechtelijke zin. Wie de mailing aandachtig bekijkt, kan in de kleine lettertje op de achterzijde lezen dat het eigenlijk om een offerte gaat en geen factuur, aldus de rechter.

Wellicht kan de overheid eens een kijkje nemen bij onze zuiderburen. Daar blijkt het strafrecht wel te werken. In 2007 werd het bedrijf European City Guide veroordeeld tot een geldboete van maar liefst € 250.000, ondanks het feit dat de ontvanger in de kleine lettertjes had kunnen lezen waar het werkelijk om ging.

Sinds kort hebben de Belgen zelfs een aparte wet die dergelijke misleidende registraties in niet-officiële registers expliciet strafbaar stelt, compleet met boete en gevangenisstraf. Pak ze in de portemonnee en zet ze achter de tralies. Dat is het enige wat werkt. Dat zouden we ook in Nederland moeten doen.

Bas Kist is partner bij Merkenbureau Chiever in Amsterdam.

Strafbaar
European City Guide kreeg in België € 250.000 geldboete

Goed voorbeeld
Bij onze zuiderburen werkt strafrecht wel

MKB-Nederland
Trekt in Nederland aan het kortste eind

pagina 5, 15-08-2011 © Het Financieele Dagblad